

ספרי' - אוצר החסידים - ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
שלישי

היכל
תשיעי

דבר מלכות

וישב

שיחות קודש
מאת

כבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א

שני אורסא הן

מליובאוויטש

יוצא לאור על ידי מערכת
"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות ששים וחמש לבריאה
ה' תהא שנת סגולות המשיח
שנת הק"ד לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

משיחות ש"פ וישב, כ"ג כסלו, מבה"ח טבת ה'תשנ"ב

– תרגום מאידית –

והם „מתלבשים“ (באופן המותר ע"פ ההלכה) במנהגי המקום והמדינה (מדברים בשפת המדינה בעניני חול וכו'), בכל מקום ומקום לפי ענינו, לפי תכונות המקום ותכונות אנשי המקום,

וכדברי חז"ל: – „אזלת לקרתא הלך בנימוסי“, עד שההלכה נפסקת, וזה עיקר גדול בכל דברי משא ומתן הולכיין אחר לשון בני אדם באותו המקום ואחר המנהג, „העיקר הגדול בדברים אלו (שהוא מנהג המדינה“, מנהגי המדינה של אומות העולם (אשר הם רוב תושבי מדינות חוץ לארץ), בכדי לנצל את מנהגי העולם הללו לעבודתו ית', שהרי „כל מעשיך יהיו לשם שמים“, ובכל דרכיך דעהו“, עד – שזה גם „יוסיף“ בתורה ומצוות.

ובלשון החסידות⁴ בביאור מאמר חז"ל⁵, „לא הגלה הקב"ה את ישראל לבין האומות, אלא כדי שיתוספו עליהם גרים“, ש„גרים“ רומז ומתייחס לניצוצות הקדושה המצויים בכל עניני העולם, וזה

א. דובר פעמים רבות לאחרונה ובפרט בזמן האחרון, כי ע"פ כל הסימנים, דורנו הוא הדור האחרון של הגלות, ובמילא הדור הראשון של הגאולה, שהרי כבר סיימו את כל עניני העבודה וכבר עומדים מוכנים לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו תיכף ומיד ממש.

אחרים שואלים: הרי הגאולה תלוי בכך שכל העולם יהי מוכן לכך, לא רק אדם אחד או מספר אנשים, לא רק חלק אחד של העולם – אלא כל העולם, שהרי הגאולה קשורה ותלוי בקיבוץ נדחי ישראל מארבע כנפות הארץ, וגם בכירון של אומות העולם בכל הארצות.

היכן רואים – שואלים – שינוי בעולם, שהעולם כיום מוכן יותר לגאולה מאשר בדורות הקודמים?!

ב. הדבר יובן בהקדם הטעם לכללות השתלשלות מסעות בני ישראל בגלות ממקום למקום:

אף על פי שפיזורם של בני ישראל במדינות השונות ברחבי תבל („מפוזר ומפורד בין העמים“⁶), הרי בחיצוניות הוא ירידה, וככל שהפיזור רב יותר כך גם הירידה גדולה יותר – הרי אומרים חז"ל⁷ ש„צדקה עשה הקב"ה לישראל שפזרן לבין האומות“, וידוע הפירוש (הפנימי) בכך⁸, שזהו בגלל המעלה שבאה ע"י עבודתם של בני ישראל בכל מקום ומקום, אשר הם מתיישבים במדינה זרה,

4) שמור פמ"ז, ה. ועד"ז בכ"ר פמ"ח, יד. וראה ב"מ פו, ב. – וראה בארוכה לקו"ש חלק לו תשא תשנ"ג.

5) רמב"ם הל' מכירה פכ"ו ה"ח. ועד"ז שם פכ"ח ה"ט: אבל במקום שיש מנהג הלך אחר המנהג ואחר לשון רוב אנשי המקום הידועים להם.

6) רמב"ם שם ספכ"ו.
7) אבות פ"ב מ"ב. וראה רמב"ם הל' דעות ספ"ג. טושי"ע או"ח סרל"א.

8) משלי ג, ו. וראה רמב"ם וטושי"ע שם. שו"ע אדה"ו או"ח סקנ"ו ס"ב.

9) ראה תו"א בראשית ו, א. ר"פ לך לך (יא, סע"א ואילך). מג"א קי"ו, ב ואילך. ועוד.

10) פסחים שם. וראה גם חז"א רמד, א ובנצוא"א שם.

1) אסתר ג, ה.

2) פסחים פו, ב.

3) ראה תו"ח שמות שלה, א. ועוד. וראה גם לקו"ש חכ"ט ע' 355 ואילך.

המתאים יותר לתכונת מקום זה - מביא הדבר הצלחה יתירה. לכן צריך יהודי, המצוי במקום זה, להתנהג לפי מנהג המדינה, עד שהוא צריך גם לנצל את מנהגי המקום בעבודת השם שלו, שהרי ע"י כך מביא הדבר תוספת הצלחה גם בעבודתו בהתאם למנהגי המקום.

[עד שזה גופא, שההלכה היא שצריך לנהוג כמנהגי המקום - פועל, שמנהג המקום נהפך להנהגה ע"פ תורה. כלומר, שבמקרים שאין בדבר סתירה להלכה, ההלכה עצמה מחייבת יהודי להתנהג לפי מנהגי המדינה בעניני משא ומתן].

ובזה גופא [בעבודה בכל מקום בעולם] יש בכללות שני ענינים ושלבים - (א) הפעולה הפנימית בהתחנות, שמחדירים קדושה אפילו במקום התחנות, לפי גדריו. אבל דבר זה יכול להיות באופן שהתחנות נשאר תחתון, אלא שהוא רק מקבל מהעליון המשפיע עליו. לאחר מכן צריכה להיות עבודה נעלית יותר: (ב) - הברור והזיכוכ הוא עד כדי כך, שהמקום (התחנות) עצמו (בתכונותיו המיוחדות) נעשה מקום של תורה ומצוות, ע"י שמקיימים שם מוסדות של תורה ותפילה וגמילות חסדים, בתי כנסיות ובתי מדרשות וכו', כך שהמקום נעשה כאילו באופן עצמי, ואינו זקוק להשפעה (של קדושה) ממקום (שני ו) עליון יותר. ויתירה מזו - לא רק, "כאילו", אלא באופן שמגלים את המעלה שבתחנות עצמו, שהמקום נעשה כמו העצם עצמו (דירה לעצמותו יתברך¹³). ואדרבה: אנשי המקום פועלים בתורה ומצוות מיוזמתם העצמית, בהתאם למנהגים והדרכים המיוחדים (ה"הלך בנימוסי") של המקום ההוא, שבהם מתייחד מקום זה

ש,הגלה הקב"ה את ישראל" במקומות שונים בעולם, הרי זה בכדי לברר, לזכך ולהעלות את הניצוצות המצויים במקום ההוא. ולכן, "צדקה עשה הקב"ה לישראל שפזרן לבין האומות" - כי ע"ז מתוספת המעלה מעבודתם בברור ניצוצי הקדושה המצויים (במנהגי) כל מדינה ומדינה ובכל מקום ומקום.

מזה מובנת המעלה בכך שיהודים מתפזרים ומתיישבים במדינות רבות בעולם - עד לאופן של "ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה" (כברכת הקב"ה ליעקב¹⁴) - כי דווקא ע"י עבודתם של בני ישראל בכל מדינות העולם באופן של התלבשות פנימית (בכל מקום לפי ענינו), ע"ז שמתיישבים ומתגוררים במדינה הזאת, ומתנהגים בענינים המותרים לפי מנהגי המדינה, יכול יהודי לפעול את הברור והזיכוכ (באופן של מלמטה למעלה) בכל מקום ומקום לפי ענינו הוא, ובצורה כזאת נפעלת ה"דירה לו יתברך בתחתונים¹²", "תחתונים" לשון רבים, לפי כל תחתון (ומקום) בגדרו הוא. משא"כ כאשר נמצאים במקום ההוא באופן עראי, או שמשפיעים שם ממקום אחר, לא מצליחים לפעול שם באותה צורה כפי שניתן לפעול בשעה שחיים שם בקביעות ובהתיישבות ומתמצאים במנהגי המקום.

נוסף לזה - מתוסף, ע"י עבודה בדרך זו, בתוקף והצלחת העבודה, וכמובן בפשטות: הטעם להבדלי המנהגים (ע"פ תורה) שבין מדינה למדינה, הוא מחמת התכונות המיוחדות של המדינה (תכונת המקום, תכונת אנשי המקום וכיו"ב). ולכן, כשמנהגים על פי מנהג המקום -

(11) ויצא כה, יד.

(12) ראה תנחומא נשא טו. שם בחוקתי ג.

במדבר פ"ג, ו. תניא רפל"ו.

(13) ראה המשך תרס"ו ס"ע ג. ובכ"מ (נסמנו

בסה"מ מלוקט ח"ב ע' רמא הערה 32).

ממקומות אחרים. ג. עפ"ז יובן החידוש של דורנו זה לגבי הדורות שלפנינו. בדורות הקודמים לא הי' פיזור כה גדול של בני ישראל בכל קצווי תבל כפי שהוא קיים בדורנו זה. לא מיבעי בזמן שבית המקדש הי' קיים כשבני ישראל היו בארץ ישראל (וסביבתה), אלא אפילו בדורות הראשונים של הגלות, התגוררו יהודים רק במדינות מסוימות, על כל פנים רק בחצי כדור העליון; משא"כ בדורות המאוחרים יותר – התפזרו היהודים במדינות רבות יותר, עד שגם הגיעו לחצי הכדור התחתון (באמריקה וכו'), ובכל דור ודור נעשתה תוספת בכך, עד לדורנו אנו – אשר יהודים מצויים בכל קצוי תבל ממש, והם מקיימים שם תומ"צ, ובאופן של התלבשות לפי מנהגי המקום, ועד שהקימו וממשיכים להקים, מוסדות של תורה ומצוות בכל מקום ומקום לפי ענינו.

ממקומות אחרים. ג. עפ"ז יובן החידוש של דורנו זה לגבי הדורות שלפנינו. בדורות הקודמים לא הי' פיזור כה גדול של בני ישראל בכל קצווי תבל כפי שהוא קיים בדורנו זה. לא מיבעי בזמן שבית המקדש הי' קיים כשבני ישראל היו בארץ ישראל (וסביבתה), אלא אפילו בדורות הראשונים של הגלות, התגוררו יהודים רק במדינות מסוימות, על כל פנים רק בחצי כדור העליון; משא"כ בדורות המאוחרים יותר – התפזרו היהודים במדינות רבות יותר, עד שגם הגיעו לחצי הכדור התחתון (באמריקה וכו'), ובכל דור ודור נעשתה תוספת בכך, עד לדורנו אנו – אשר יהודים מצויים בכל קצוי תבל ממש, והם מקיימים שם תומ"צ, ובאופן של התלבשות לפי מנהגי המקום, ועד שהקימו וממשיכים להקים, מוסדות של תורה ומצוות בכל מקום ומקום לפי ענינו.

כשמתבוננים בזאת – אפילו לרגע קל – רואים את החידוש שבדורנו אנו לעומת הדורות שלפנינו, בכך שישנו הבירור והזיכוך של כל מדינה ומדינה שבעולם.

וע"פ המדובר לעיל (וכמה פעמים), שלפי כל הסימנים, כבר סיימו את כל הבירורים, הרי מובן מדוע מצויים אנו כבר לקראת הגאולה.

ד. כל הענינים בנויים באופן של כללות ופרטות¹⁴. הענין הנ"ל – שלימות בירור העולם – משתקף במיוחד בבירורה של מדינת צרפת.

ובהקדים, שבאחד מיעודי הגאולה

(14) ע"ד שהוא בנוגע לתורה – ראה פרשי" ר"פ בהר. הקדמת התניא (ג, סע"ב). ולהעיר ממשנה חגיגה יו"ד, א. גמ' שם יא, א.

וצריך להבין: מזה שהנביא מפרט את הגלות והגאולה של צרפת, מובן שקיימת שייכות מיוחדת ביניהם, שהרי אפילו אם בתחילת הגלות הוגלו יהודים לכתחילה לצרפת¹⁶, למאי נפקא-מינה ההזכרה המפורשת של הדבר בפסוק, ובפרט ביעוד שעוסק (לא בהתחלת הגלות לפני כמעט אלפיים שנה, אלא בגאולה!

מזה מובן שבגאולה נוגע שהיא קשורה עם צרפת, וש"גלות החל הוזה" (התחלת הגלות) הי' ב"צרפת". ויש לומר הטעם, כי שלימות בירור העולם – "והיתה לה' המלוכה" – נפעל ע"י הבירור ועלי' של "בני ישראל" (בצרפת, כדלקמן).

ה. הדברים יובנו לאור החידוש והשינוי ביחס של בני" בדורנו זה למדינת צרפת, לגבי היחס שהי' בדרור של אדמו"ר הזקן:

ידוע¹⁷, שבתקופת אדמו"ר הזקן, בזמן המלחמה בין נפוליון הצרפתי והצאר אלכסנדר הרוסי, סבר אדמו"ר הזקן (לא כפי שסבר גדול אחר בישראל¹⁸) שלטובת מצבם הרוחני של בני ישראל בעניני

(15) עובדי" א, כ"א.

(16) ראה רד"ק עה"פ.

(17) "בית רבי" ח"א פכ"ב (מה, ב ואילך). ספר השיחות תורת שלום ע' 203. אגרות-קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ה ע' תנא. ספר התולדות אדה"ו ע' רנט (בהוצאת תשמ"ו – ח"ד ע' 1025) ואילך. הנסמן לקמן הערה 19, 21.

(18) בית רבי שם הערה א. תורת שלום שם. לקו"ד ח"ד תש"ד, ב. וראה שיחת ליל שמחת"ת (קודם הקפות) תשד"מ.

המודרניי" וה"תרבות", עד היום הזה:

עד המהפכה, היתה ממשלת צרפת (ורוב המדינות) מסורה לגמרי בידי המלך והמלכה, והם הנהיגוה ככל שעלה בדעתם. המהפכה היתה מבוססת על כך, שבני האדם חופשיים להתנהג כרצונם, ולכן הדיחו את המלך והמלכה כדי לשחרר את המדינה משליטתם וממשלתם, ושהנהלת המדינה תעבור לידי הציבור המייצג את כל אנשי המדינה.

אף על פי שהיתרון בכך הוא, שמתוסף בחופש בגשמיות ובצדק ויושר כו', והדבר ה' אמור להביא חירות ועשירות לבני ישראל - הרי מכיון שהדבר לא הושתת על יסוד האמונה והבטחון בה' - הביא הדבר עמו (ובמיוחד ע"י נפוליון) גישה לחופש ברוחניות²², חופש מעניני דת, ופריקת עול והפקרות וכו', דבר שהשפיע על עוד כו"כ מדינות בזמן ההוא ובזמנים שלאחרי זה.

ומחמת זה התנגד אדמו"ר הזקן בכל התוקף למלכות צרפת, והתפלל שינחלו תבוסה במלחמה,

ועד כדי כך, שבגלל זאת שסירב להיות תחת שליטתם, ברח אדמו"ר הזקן עם כל בני ביתו (וכל רכושו ונכסיו) מליאדי²³ (ועד שבדרך הטבע, כתוצאה מבריחה ונדודים אלו²⁴, אירעה אחר כך הסתלקותו של אדמו"ר הזקן בכפר פיענא בכ"ד טבת).

ואדמו"ר הזקן הבטיח (לאדמו"ר

יראת שמים עדיף שרוסי' תנצח, וצרפת תנחל מפלה.

ובלשונו הק"י¹⁹: „אם ינצח ב"פ [בונאפארט²⁰] יורבה העושר בישראל ויורם קרן ישראל, אבל יתפרדו ויתרחקו לבן של ישראל מאביהן שבשמים, ואם ינצח א' [אלכסנדר] אם כי יורבה העוני בישראל ויושפל קרן ישראל, אבל יתקשרו ויתחברו ויתעקדו לבן של ישראל לאביהן שבשמים“.

הטעם לכך ה', כי צרפת (בראשות נפוליון) העמידה עצמה כמביאה את רוח החופש ר"ל מכל עניני דת ואמונה בהקב"ה. וקליפה זו של מלכות צרפת (נפוליון) - שהיוותה את „תוקף הקליפה והדין הקשה" מחמת ה„גאות והתנשאות לתלות ולסמוך על כחו וגבורתו כו' לומר כחי ועוצם ידי ומסלק ההשגחה ואמונה ובטחון באלקים כו“ (בדוגמת קליפת סנחריב), כפי שמבאר אדמו"ר האמצעי²¹ - לא היתה רק ענין זמני כו', אלא נוגע לכל הזמנים והדורות שלאחרי זה,

כידוע בדברי הימים, שהמהפכה הצרפתית בשנת תקמ"ט (אשר כתוצאה ממנה נעשה, כעבור מספר שנים, נפוליון למנהיגה של צרפת) היתה גם מהפכה אידיאולוגית, ענין כללי שהביא עמו שינוי עיקרי בעולם כולו. מהפכה זו היתה אחד המאורעות העיקריים שעליהם הושתתו יסודות ההנהגה של „העולם

19 במכתבו להחסיד ר' משה מייזליש - נדפס בבית רבי שם (מו, א). אגרות-קודש אדמו"ר הזקן סי' סד (ע' קנ-קנא). ובכ"מ (נסמנו ב„מקורות והערות" לאג"ק שם ע' תנד).

20 שם משפחה של נאפאליאן.

21 במכתבו להחסיד ר"מ הנ"ל - נדפס בבית רבי שם (מח, א ואילך). אגרות-קודש אדמו"ר האמצעי סי' ח (ע' רלו ואילך). ובכ"מ (נסמנו ב„מקורות והערות" לאג"ק שם ע' תפט).

22 ראה שיחת שמח"ת תרע"ו - נעתקה בס'

מגדל עוז (כפ"ח תשמ"ז) ס"ע תנו ואילך.

23 ראה בארוכה במכתב אדהאמ"צ הנ"ל (אג"ק שם ע' רמ ואילך). לקו"ד ח"א יג, ב ואילך.

24 אג"ק שם ע' רמד. בית רבי שם מו, א הערה ב. לקו"ד שם יד, ב.

ופנימיות התורה) ומקיימי מצוות ביראת שמים התיישבו שם למשך זמן, ובמיוחד – בשליחותו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ועסקו שם בלימוד התורה וקיום המצוות בהידור, ובכתיבת חידושי תורה וכו', שגם יהודים נוספים (במקומות אחרים) יכולים ללמוד בהם, כתוצאה מכך שהדפיסו אותם לאחר-מכן וכיו"ב.

ובמיוחד – לאחר מלחמת העולם השני, בהשגחה פרטית הגיעו לשם והתיישבו שם יהודים ממדינות שונות, עד שמדינה זו נהפכה למקום ומרכז של תורה ויהדות, של הפצת התורה והיהדות בכלל, והפצת מעיינות החסידות במיוחד, ע"ז שהקימו שם ריבוי מוסדות של תורה ותפילה, כולל ובמיוחד – ישיבת „תומכי תמימים ליובאוויטש“, וגם „אחי תמימים“ וכיוצא בזה, עם כמה וכמה סניפים. וכן מוסדות חינוך בכלל על טהרת הקודש, ונוסף לכך – מדפיסים שם ספרים בנגלה דתורה ובפנימיות התורה, וכל זה באופן דהולך ומוסיף ואור.

והחידוש שבדבר מובן ע"פ הנ"ל: כשם שזה בנוגע לעבודה בכללות העולם, שמדור לדור הגיעו יהודים למקומות חדשים ורחוקים יותר, כדי לפעול שם את הבירור, שהרי שלימות הבירור הוא בשעה שמתיישבים במקום שהוא ו"הלך בנימוסי", מנצלים את מנהגי המקום כדי להוסיף בעבודת ה' (כנ"ל סעיף ב) – כך גם בנוגע לעבודתם של רבותינו נשיאינו בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, אשר במשך הדורות נתוסף בכך יותר ויותר, ועד שבדורנו זה הגיעו גם לבירורה של צרפת, שמבלי הבט על כך שהיא היתה מקום תחתון ביותר, ומנהגי המקום שלה היוו או סתירה לעניני יראת שמים כו' (שבגלל זאת התנגד רבינו הזקן לנצחונה של צרפת), מכל מקום התיישבו

האמצעי), עד כדי שבועה²⁵, שרוסי' תנצח במלחמה, וכך הוה. וע"י כך ניצלו אז היהודים מהשפעתם הבלתי רצוי', שהיתה מתפשטת אם צרפת היתה כובשת אז את רוסי', ובני ישראל יכלו אח"כ להמשיך את עבודתם בקירוב לבם אל אביהם שבשמים. ובמיוחד – ע"י גילוי תורת החסידות במדינה היא באמצעות רבותינו נשיאינו ממלאי מקומו של אדמו"ר הזקן.

ו. עפ"ז רואים את החידוש שניתוסף במיוחד בדורנו זה, ביחס למדינת צרפת, בכוחו ובשליחותו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו²⁶:

מבלי הבט על כך שמדינה זו היתה בזמנים ההם „תוקף הקליפה כו", והתנגדה להנהגה שע"פ יראת שמים ובפרט בדרך החסידות וכו', שבגין כך הביע אדמו"ר הזקן את התנגדותו התקיפה לנצחונה (כנ"ל ס"ה), וגם בדורות שלאחר מכן²⁷ – רואים בפועל, שהמצב בצרפת לא הי' מסוגל כל כך ליראת שמים כו', וגם אצל רבותינו נשיאינו (ממלאי מקומו של רבינו הזקן) לא הי' (כ"כ) בקביעות ענין גילוי והפצת תורת החסידות בצרפת²⁸ –

קעת נשתנה מצב זה מן הקצה אל הקצה, אשר לא רק שאור הקדושה הגיע (ממקום אחר) והאיר גם שם, אלא שיהודים לומדי תורה (נגלה דתורה

(25) אג"ק שם ע' רמג.

(26) בהבא להלן, ראה גם ספר השיחות תשמ"ט ח"ב ע' 570 ואילך. סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 4-163 (לעיל ע' 4-113).

(27) וכן בנוגע לדורות שלפנ"ו – „אשר הרבו להרע בישראל . . . כמבואר בספר שבט יהודה באריכות וכו" (אג"ק אדהאמ"צ שם ע' רלט. וראה גם בספרו שערי תשובה ח"א פ"ה (ה, ב)).

(28) וראה לקמן ס"ו שינוי התקופות בזה.

עבדו את עבודתם כל רבותינו נשיאינו, עד לארצות הברית, חצי כדור התחתון – העניק הדבר את הכה לפעול את בירור כל המקומות שבעולם, גם של התחתון ביותר, כמדינת צרפת וכיוצא בזה.

וזהו החידוש של דורנו זה לגבי דורו של אדמו"ר הזקן (והדורות שלפני זה בכלל) – כפי שרואים זאת בגלוי ביחס כלפי מדינת צרפת:

לאחרי הבירור והזיכוך שנעשו ע"י העבודה של הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה במשך כמה וכמה דורות מאדמו"ר הזקן, עבודה שפעלה בירור וזיכוך גם בכל העולם (בדרך מלמעלה למטה), ועוד ועיקר: ככל שמתקרבים לגאולה שאז תהי' שלימות הבירור של כל העולם – הרי בדורנו זה, נתקבל מאת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו כה נוסף, נעלה יותר, לפעול גם את הבירור של מדינת צרפת.

ובכללות יותר – התחילה העבודה בזה עוד אצל אדמו"ר מהר"ש³¹, כידוע³² שנסע כמה פעמים לצרפת ועשה שם בעלי תשובה (נוסף לזה שחשב ופעל שם ענינים בתורת החסידות), ואחר כך עוד יותר – ע"י אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, שהי' שם פעמים רבות, ועד ששם (במענטשן) הי' ה"בנין" של המשך תער"ב הידוע³³, ושם גם כתב חלק מהמשך³⁴.

ועיקר ושלימות הבירור – באופן של

במדינה זו יהודים בדורנו זה (בכחו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, כדלקמן), ובירור וזיכוכ אותה, עד שאדרבה – ניצלו את מנהגי המקום (ה"לך בנימוסי") כדי להוסיף בהפצת התורה והיהדות והפצת תורת החסידות.

ז. ויש לומר שהכה לזה נובע מכך, שזה הי' הסדר אצל נשיא הדור עצמו, כ"ק מו"ח אדמו"ר:

מקומם הקבוע של רבותינו נשיאינו, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר, הי' במדינת רוס'. אפילו כאשר יצאו מהמדינה ההיא – דבר שהתחיל מאדמו"ר מהר"ש²⁹ – הי' זה רק באופן עראי, על מנת לחזור.

אצל נשיא דורנו נתוסף החידוש לגבי הנשיאים שלפניו – שעקר את מקומו ממדינת רוס', והתיישב במדינות אחרות. ובכללות – שנות נשיאותו התחלקו לשלוש תקופות, של בערך עשר שנים (כפי שדובר פעם³⁰): התקופה הראשונה (תר"פ-תרפ"ח) – בעיקר ברוסי', התקופה השני' (תרפ"ח-ת"ש) – בפולין, והתקופה השלישית (ת"ש-תשי") – בארצות הברית.

וע"פ המדובר לעיל, שבכל מקום צריכה להיות ההתלבשות לפי מנהגי ותכונות המקום (ה"לך בנימוסי"), היו שינויים ממקום למקום באופן העבודה של הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, בהתאם למקום אשר בו נתיישב.

ויש לומר, שהואיל ואצל נשיא דורנו עצמו היתה התלבשות באופני עבודה שונים, החל מרוסי' (מקום אבותיו), שבה

31) ולהעיר שכמה מרבותינו נשיאינו דיברו בשפה הצרפתית, ראה (לדוגמא) ספר התולדות שם ע' 42. אג"ק אדמו"ר מהורש"ב ח"ד ע' רמו (ושם, שפעם, בהיות כ"ק אדני"ע עם בנו כ"ק מו"ח אדמו"ר בצרפת, במשך כארבעה שעות דיבר בשפה הצרפתית).

32) ספר התולדות שם.

33) לקו"ד ח"ב שא, א. שה, א.

34) ראה אג"ק הנ"ל ח"ב ע' תשנב.

29) ראה ספר התולדות אדמו"ר מהר"ש (קה"ת תשל"ל) ע' 39, 42, 52.

30) לקו"ש ח"ח ע' 303 ואילך.

לפעול את הברור באופן פנימי, מיני' ובי', דבר אשר פרץ את הדרך ונותן את הכח לשבור ולהפך את תוקף הקליפה.

והגילוי בזה בשלימות נפעל לאחרי שכ"ק מו"ח אדמו"ר הגיע לארצות הברית, לחצי כדור התחנות, ויסד שם (בצרפת) ישיבת תומכי תמימים ועוד מוסדות, ומינה ושלח שלווחים על מנת להתיישב שם ולבנות מוסדות, ולהפיץ תורה ויהדות בכלל ותורת החסידות במיוחד - וכפי שרואים במוחש, ובפרט בשנים האחרונות, את ההצלחה הגדולה והמרובה בכל הפעולות של הפצת התורה והיהדות והמעיינות חוצה במדינת צרפת, ועוד מדינות, באופן דהולך ומוסיף ואור.

עד לאופן, שנוסף לזה שנושא דורנו נותן כח להמשיך קדושה גם בתחתון (אבל זה יכול להיות דוקא באופן שהקדושה נמשכת ממקום שני, מקומו של נשיא דורנו) - נותן הוא כח, שבמקום זה גופא נעשה מקום ומקור של תורה, ע"י ייסוד ישיבת תומכי תמימים שם, כמו בליובאוויטש לכתחילה⁴¹, כאילו שנעשה מאליו, ואין צורך להזדקק להשפעה מהמקור, כיון שהוא נעשה בדיוק כמו הענין עצמו.

ונוסף לזה - מדפיסים שם (והדפיסו גם בעבר) דברי תורה, בתורת הנגלה

קביעות והתיישבות ובאופן פנימי³⁵, עד לאופן של הפצה - נעשה בדורנו, על ידי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר - נוסף לזה שהי' בצרפת כמה פעמים, ואמר שם מאמרי חסידות³⁶ ושיחות³⁷ - שלח לשם שלווחים מבני ביתו, אשר חיו שם כמה שנים³⁸, ועבדו עבודתם בלימוד נגלה תורה ופנימיות התורה, וכן שלח לשם כתבי חסידות ואגרות קודש שלו, ושם גם הוכנו כמה ענינים לדפוס³⁹ [כמדובר כמה פעמים במעלת דבר שבדפוס לגבי כת"י, שהוא מגיע לריבוי גדול יותר של אנשים ומתאם יותר אליהם, משא"כ כת"י, ששייך רק ליחיד סגולה - אלה שמונה אצלם הכתב, ואלה שיכולים לקרוא בו. ובפרט כאשר מדפיסים דבר חדש, שיש בזה חביבות מיוחדת המעוררת סקרנות בטבע האדם⁴⁰], נוסף לכמה וכמה דברי תורה שנכתבו שם (ואח"כ) יצאו לדפוס,

ובכללות - פעלו שם ברור ויוכח בדרך התלבשות ע"י „הלך בנימוסי", ודוקא מתוך יראת שמים והידור, כדי

(35) משא"כ אדמו"ר מהר"ש ואדנ"ע לא היו בשו"פ של קביעות כו'.

(36) ד"ה אני לדודי, מיום ד', ח' אול תרצ"ו בפריו - ע"פ רשימת מאמרי דא"ח שלו (קה"ת תשכ"ח). ועוד.

(37) פורים תרע"ז בפריו (ספר השיחות תרצ"ו-חורף ה'ש"ת ע' 257 ואילך).

(38) בשלהי חורף תרצ"ג התיישבו כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית הצדקנית מרת ח' מושקא נ"ע זי"ע בצרפת, שם דרו כשמונה שנים עד שנת תש"א. המו"ל.

(39) ראה בפרטיות במבוא לאג"ק אדמו"ר מהר"י"צ ח"ג ע' 9 ואילך.

(40) ואף שזה בא בתחלה מצד טבעו (טבע גם של אה"ע), הרי ע"פ פס"ד הרמב"ם הל' גירושין ספ"ב) שרצונו הפנימי של ישראל הוא לקיים תומ"צ, מובן, שדברי תורה מושכים אותו - מעצם טבעו - ללמוד ולעייין בהם.

(41) ובלשון מכתבו בקשר להתיישבות הישיבה שם (אג"ק שלו ח"ט ע' רפה): „כל מדינה ומדינה יש לה תנאי חיים שונים . . . אבל בנוגע הסדרים העיקרים של ישיבת תומכי תמימים אין לזוז מהם אף זיו כל שהוא בכל תוקף כעין שהוא בארעא דליובאוויטש". וראה שם לעיל: „ברוך שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה ליסד ישיבת תומכי תמימים במדינת צרפת, ואין לשער גודל העונג והנחת רוח שגורמים בזה להוד כ"ק אבותינו רבותינו הקדושים בשמי עליון כו"ל. - וגודל השמחה בזה יומתק ע"פ המבואר בפנים.

שכל אחד כלול מעשר (שבעים), וכפי שכל אחד כלול ממאה (שבע מאות), ושניהם יחד (שבע מאות ושבעים). ויש לומר שדבר זה מרמז, שבבירורן של המדינות הללו נגמר ונשלם בירור כל העולם שנברא בשבעת ימי הבנין בכל הפרטים ופרטי פרטים.

יתר על כן: „770” – זהו מספר הבית של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר בו חי ועבד עבודתו בעשר השנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, בארצות הברית (חצי כדור התחתון). וי"ל, שזה מרמז על הענין השני (הנעלה יותר) שבבירור וצירוף [נוסף על בירור התחתון ביותר, אבל באופן שנשאר תחתון בערך לעליון], שהוא נעשה כמו העצם („770”) עצמו, הבית של נשיא דורנו, מקורה של הפצת המעיינות חוצה בזמן הזה בכל קצווי תבל.

ויש להוסיף, שענין זה עומד בהדגשה יתירה ב„הלך בנימוסי” מנצלים את תכונות המקום גופא למעליותא – לגלות את העצם (של עצמות ומהות) במקום זה, באופן שמורגש שהמקום נעשה „עומד מאליו” בכל עניני תורה ומצוות (ע"ד המעלה שביש הנברא אשר הרגשתו היא ש„מציאותו מעצמותו”, מכיון שמקורו מעצמותו ית' ש„מציאותו”⁴⁶ הוא מעצמותו ואינו עלול מאיזה עילה שקדמה לו ח"י”⁴⁷).

ויש לומר, שהא בהא תליא: כדי לפעול את בירור התחתון ביותר, וזקוקים לכח העצם. מצד בחינת הגילויים – שבה יש חילוק בין עליון לתחתון – יכולים

ותורת החסידות, כולל – חידושי תורה, שגם זה מדגיש איך שצרפת וכו' נעשית מקור לעניני תורה לכל העולם כולו, שגם אחרים מקבלים מעניני התורה שמדפיסים שם, ויכולים ללמוד בהם ואותיות מחכימות⁴² וכו'.

וכאמור לעיל, ההצלחות של הפעילות שם עכשיו, הן הגילוי בפועל של הכוחות אשר כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו השקיע שם בשנים שלפני זה⁴³. אשר בהיותו נשיא הדור – והנשיא הוא הכלל⁴⁴ – נתון הוא את כח העצם לכל אנשי הדור כדי לפעול את הבירור בכל העולם כולו, גם במקום הכי תחתון. עד לאופן שבמקום הזה מתגלה העצם עצמו, כנ"ל.

ח. ויש לומר שזה [ובפרטיות – שני ענינים אלו שבבירור: (א) בירור התחתון (אבל באופן שנשאר תחתון), ו(ב) גילוי העצם בתחתון, באופן שנעשה דבר אחד עם העליון] מרומז גם בתבית „צרפת”:

„צרפת” היא מלשון צירוף, שמבטא את הענין של צירוף ובירור וזיכוך, כפי שנאמר בנוגע לגאולה⁴⁵ – „יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים”. שהגאולה ה"ה באה ע"י שלימות הבירור והצירוף של כל העולם (כנ"ל ס"א).

ולהוסיף (על דרך הצחות והרמז): „צרפת” היא גם בגימטריא שבע מאות ושבעים (770), שלימות מספר שבע, כפי

42 של"ה קצא, ב. מגדל עוז הל' אישות פ"ד ה"ט.

43 להעיר מדברי הרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא נ"ע לאחת מהשלוחות דמדינת צרפת: „מיר האבן געצאקערט און געזייט, און איר דארפט שניידן” [„אנו חרשנו וזרענו ואתם צריכים לקצור”]. המו"ל.

44 פרש"י חוקת כא, כא.

45 דניאל יב, יו"ד.

46 תניא אגה"ק ס"כ (קל, ריש ע"ב).

47 ראה ס' השיחות – תורת שלום ע' 120 ואילך. המשך תערב"ב ח"ב ע' אקמ"ד. סה"מ תש"ז ע' 238. ובכ"מ.

מובן, שניגון המדינה מייצג דוגמא של המדינה, ועאכו"כ כשמדובר על ניגונה של מדינת צרפת - כידוע, שהניגון נתחבר בעת המהפכה⁴⁸.

ובפרט ע"פ פנימיות הענינים - הרי ידוע⁴⁹ שלכל מדינה (גדולה) יש שר למעלה, ויש לומר, שזה גם קשור עם ניגון המדינה, אשר נבחר ע"י המדינה⁵⁰.

לפני כמה שנים⁵¹ התחילו חסידים לשיר את ניגונה של מדינת צרפת - ניגון המהפכה - עם המילים, „האדרת והאמונה לחי עולמים . . . התהלה והתפארת לחי עולמים”⁵².

זמן קצר ביותר לאחר מכן - התרחש דבר פלאי ביותר: מדינת צרפת חוללה שינוי בניגון המדינה הנ"ל⁵³.

להמשיך אלקות במקום שהוא כלי מוכשר לזה; משא"כ בכח העצם (שלמעלה מעליון ותחתון) אפשר לברר ולצרף אפילו מקום תחתון שאינו כלי, ועד יתירה מזה - להמשיך שם את העצם עצמו. וכן גם לאידך: דוקא באמצעות המקום הכי תחתון - מתגלה העצם, אשר פועל את הברור בכל העולם.

ט. עפ"ז יובן גם מה ששלימות הברור של כל העולם בגאולה - „ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה” - תלוי, ובאה לידי ביטוי בברור בדרך התלבשות של גלות „צרפת” - ובשני הענינים הנ"ל: (א) מכיון שהיא המקום התחתון ביותר - נפעלים על ידה גמר ושלמות הברורים של כל העולם, כמרומו בשמה „צרפת” מלשון צירוף וברור. (ב) בברור של צרפת (בגימטריא „770”) מרומו גם הגילוי שנותן את הכח לברר את כל הענינים בשלימות, עד לאופן שבכל מקום ומקום ממשיכים את גילוי העצם.

י. כדי להקל עוד יותר על היהודי - ראו דבר פלא אשר מבטא בגלוי לעיני בשר את הברור וההפיכה הנ"ל שפעלו במדינת צרפת.

[וזהו גם מענה לאלה המתאוננים, מדוע לא רואים כיום מעשה ניסים (כמו בדורות הראשונים). הנה - בנאמר להלן - דוגמא אחת לנס, המראה כי טענה זו מופרכת]:

ידוע ומפורסם שלכל מדינה יש ניגון מיוחד, „ניגון המדינה” [ע"ד הדגל המיוחד של כל מדינה], שאותו שרים או מנגנים באסיפה או מאורע רישמי, או כאשר תושבי המדינה נאספים יהדו במאורעות רשמיים מסוימים, ועד"ז כאשר באי"כ ונציגים של המדינה נוסעים למדינות אחרות, וכיו"ב.

48) ולהעיר שבשנה זו תתמלאנה מאתיים שנה לחיבור ניגון זה (בשנת תקנ"ב).

49) ראה ספר השיחות תורת שלום ע' 204: „כל מלך גדול, כמו מדינתנו ואנגליא וצרפת ואשכנז בודאי יש להם שרים כו", ע"ש בארוכה. וראה גם אגרות קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ב ע' צה ואילך.

50) ראה גם יהל אור (ע' שעד) בנוגע לניגוני ישמעאל ואדום (ש„בישמעאל ניגונם הוא של מרה שחורה ומוה מתענגים, ובאדום הוא להיפך ניגונים של חדוה”) - שקשורים עם מהות אומות אלו.

51) בעת ההקפות דליל שמח"ת שנת תשל"ד.
52) ע"ד „נאפאליאן'ס מארש” - ראה ספר השיחות תש"ג ע' 118, שרבינו הזקן ביקש שיודיעוהו ניגון ה„מארש” שעמו עברו הצרפתים את גבולה של רוס", וכשניגנו הניגון בפניו נענה ואמר שזהו ניגון נצחון, וסיים - לאחרי משך זמן שה" „שטארק פאר'דביקות” - סוף כל סוף יהי' די'ן נצח!

53) כמה חדשים אחרי שהתחילו לנגן „האדרת והאמונה וכו"” בשנת תשל"ד - שינו את קצב הניגון ורככו את תנועותיו (מפני הכבוד), ע"פ הצעת מנהיגה של צרפת דאו. ובשנת תשמ"א שינה אותו מנהיגה החדש (הנוכחי) חזרה לקצבו הקודם. המו"ל.

ובפרט כאשר עומדים בסמיכות לימי החנוכה, שענינם הוא „פרסומי ניסא“⁵⁵ – וא"כ אפילו את"ל שבשאר ימי השנה לא צריכה להיות כזו הדגשה בענין של פרסומי ניסא (כדמוכה מזה גופא שזה ענינם של חנוכה ופורים וכיוצא בזה) – אך הרי בימי חנוכה צריך להיות פרסומי ניסא, ויש לומר, שזה כולל לא רק את נס המלחמה ונס החנוכה (של פך השמן), אלא פרסומי ניסא בכל הניסים שהקב"ה עושה לבני ישראל – „בימים ההם בזמן הזה“.

ועוד והוא העיקר: ההכרה וההודאה ונתינת השבח לה' על הניסים שהוא עושה, נוסף על היותם ענין של הכרת טובה – ה"ז נוגע גם לביאת משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה, כפי שהגמרא אומרת⁵⁶: „ביקש הקב"ה לעשות חוקי' משיח . . . אמרה מדת הדין לפני הקב"ה (שניצל מסנהריב ונתרפא מחליו)⁵⁷ ולא אמר שירה לפניך תעשהו משיח“.

עפ"ז מובן בעניננו, שפרסומי ניסא של הניסים שעושה הקב"ה בזמננו – הרי זה נוגע להבאת הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש!

יב. ומזה מתקבלת הוראה עיקרית: מאחר שכבר עומדים לאחרי כל הענינים, והגאולה עדיין לא באה – דבר נכון ביותר הוא לעסוק בענין של „פרסומי ניסא“, לפרסם אצל עצמו ואצל הזולת, ובכל מקום ומקום – את הניסים שהקב"ה עושה עמנו, מתוך ידיעה שבוה קשורה הגאולה האמיתית והשלימה!

ובסיבת הדבר – מסבירים זקני החסידים, שלאחרי שהניגון נתהפך לקדושה (כנ"ל), הרגיש זאת השר והמזל למעלה של מדינת צרפת, וזה גרם למטה את השינוי בניגון, מצד ההרגשה, שהניגון נעשה שייך לתחום הקדושה, ניגון חסידי אשר שרים בעת התוועדויות חסידיות, כולל גם – בעת התוועדויות במדינת צרפת עצמה!

ובזה רואים בגלוי את השינוי הקיצוני שנעשה בדורנו זה לגבי דורו של אדמו"ר הזקן:

לקחו את הניגון הזה והפכו אותו לקדושה – „האדרת והאמונה להי עולמים“, ושרים אותו (באותן תנועות) בעת התוועדויות חסידיות, שבהן מדברים דברי התעוררות בעניני תורה ומצוות ותורת החסידות.

ועד כדי כך, שיש כאלה שאינם יודעים כלל שניגון זה נלקח מ„אי-שם“, והם חושבים שזהו ניגון חסידי מעיקרא [שמזמן לזמן מתחדשים ניגונים חסידיים חדשים ע"י אלה המסוגלים לחבר ניגון טוב, וכאשר זה מתקבל ע"י הציבור ושרים אותו בציבור, נעשה הניגון חלק מהניגונים החסידיים]!

יא. מדוע מזכירים זאת עכשיו? ובפרט שחסידי יכול לטעון, שהיננו אותו לכך שכל ענינו הוא – לימוד התורה. אין לו זמן כלל לענינים אחרים, כולל גם מופתים, עד שהם אינם תופסים אצלו מקום כ"כ⁵⁸.

ראשית – צריכה להיות ההכרה וההודאה לה' על הניסים שהוא עושה.

(55) שבת כא, ב ובפרש"י.

(56) סנהדרין צד, א.

(57) פרש"י שם.

(58) וראה אגרות קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ב ע' צד. סה"מ תש"ט ע' 43 (השני). סה"ש תשמ"ז – שיחת ש"פ תבוא.

אחד מהם ולכל המסובים בתוך כלל ישראל.

ולהוסיף, שנמצאים כאן גם אורחים ממדינת קנדה, שהיתה לה פעם שייכות למדינת צרפת.

יד. ויהי רצון, שהבירור וההפיכה של צרפת - יחד עם שלימות עבודת הבירורים בכל העולם - יביאו תיכף ומיד בפועל ממש את קיום היעוד, וגלות החל הזה לבני ישראל גו' עד צרפת גו' ירשו את ערי הנגב, ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקו, "פרצת עליך פרץ"⁵⁹, "זה משיח שנאמר"⁶⁰ עלה הפורץ לפניהם"⁶¹,

(וכפי שמסיימים את ברכת החודש בשבת זה:), "ונאמר אמן".

[האורחים שיחיו מצרפת אמרו "לחיים". וניגנו, "האדרת והאמונה לחי עולמים". ובאמצע הניגון רמו כ"ק אדמו"ר שליט"א באצבעותיו הק' לשרוקי⁶²].

(59) פרשתנו לה, כט.

(60) מיכה ב, יג.

(61) אגדת בראשית ספס"ג. וראה ב"ר ספפ"ה

ובפרש"י.

(62) להעיר מהשייכות דשריקה לענין הגאולה וקיבוץ גלויות (כמ"ש אשרקה להם ואקבצם - זכר' י, ה. חולין סג, א. וראה סד"ה וישב העת"ר (המשך תער"ב ח"ב ע' תשפג). שיחת פורים תשל"ו), ולשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה באופן של "פרצת" (אותיות, "צרפת"). ולהעיר, שזהו גם ענינה של סעודה שלישית בשבת (ראה שבת קיח, אי"ב, זח"ב פח, ב. וראה סידור (עם דא"ח) ר, א ואילך. ובכ"מ).

ועאכו"כ בימי החנוכה, שענינם הוא "פרסומי ניסא" כנ"ל - יש לראות לנצל ימים אלו, נוסף לכל הפעולות ומבצעי חנוכה, גם - כדי לערוך התוועדויות חסידים [או לקרוא לזה בלשון אחר, בכל מקום לפי ענינו, "אזלת לקרתא הלך בנימוסיי"], בכל יום מימי החנוכה, ולדבר שם דברי תורה, נגלה דתורה ופנימיות התורה, ולקבל החלטות טובות בכל עניני תורה ומצוות, ובאופן של מוסיף והולך ואור (בהתאם לנרות חנוכה), ועוד ועיקר - לדבר בענין פרסומי ניסא, הניסים, "בימים ההם בזמן הזה".

יג. הענינים הנ"ל בקשר לצרפת עומדים בהדגשה בהתוועדות זו, מכיון שנמצאת כאן קבוצה של יהודים מצרפת אשר הגיעו לשבת זו לכאן - בית הכנסת ובית המדרש של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ("770").

ובפרט שיהודים אלו עוסקים בבניית מוסדות חדשים בצרפת ובהדפסת ספרים חדשים, וכמדובר לעיל עד כמה זה נוגע לבירור כל העולם. נוסף לכך - שודאי זה מוסיף הצלחה בכל הענינים של המתעסקים בזה, בגשמיות וברוחניות, ומוסיף בקשר שלהם עם תורה ומצוות, על-ידי זה שהם מוסיפים בפשטות בקיום התורה והמצוות, כולל ובמיוחד - במצות הצדקה, שמקרבת את הגאולה⁶³, הגאולה לישראל בכל העולם כולו.

לכן, מהנכון לכבד אותם באמירת "לחיים", ומוזה תמשך הוספה בחיים לכל

(58) ב"ב יו"ד, א. וראה תניא פל"ו (מח, ב).

תניא אגה"ק ס"י (קטז, א).

לזכות

הוד כבוד קדושת

אדוננו מורנו ורבינו

מלך המשיח שי' לעולם ועד

מתוך חיים נצחיים טובים מתוקים ושמחים

בלי הפסק בינתיים

ויהי רצון שיראה הרבה נחת משלוחיו, תלמידיו,

חסידיו ומכלל ישראל,

וינהיג את כולנו מתוך בריאות הנכונה,

ויעלה תיכף ומי"ד ממ"ש את כל בני שליט"א

קוממיות לארצנו הקדושה בגאולה האמיתית והשלימה,

והעיקר תיכף ומיד ממש

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ועד התמימים להפצת ה"דבר מלכות"

1347-225-1928